

عنوان مقاله:

برنامه ریزی کاربری اراضی بایر تبریز مبتنی بر پهنه بندی خطر زلزله با استفاده از شاخص همپوشانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی ساخت ساز شهری در مجاورت گسل های فعال (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ابوالفضل قنبری - تبریز دانشگاه تبریز دانشکده علوم انسانی و اجتماعی

محمدعلی سالکی

خلاصه مقاله:

گسل شمال تبریز بزرگترین گسل در شمال غرب کشور است که بطول 150km از کوههای میشو تا بستان آباد قابل ردیابی است بیشترین تاثیر آن در شمال تبریز دیده می شود به همین دلیل گسل تبریز نامیده می شود روستایی 1389 وجود چنین گسلی خطر زلزله را برای شهر تبریز به عنوان قطب صنعتی شمال غرب کشور تشدید می کند با وجود اینکه زلزله به عنوان یکی از مهمترین مخاطرات طبیعی بحساب می آید ولی به خودی خود دارای اثرات نامطلوبی نیست آنچه از این پدیده یک فاجعه می سازد عدم پیشگیری از تاثیر آن و عدم آمادگی جهت مقابله با عواقب آن است در این راستا رویکرد برنامه ریزی شهری به عنوان یکی از موثرترین و مناسب ترین راهبردها جهت کاهش خطر زمین لرزه به حساب می آید. هدف مقاله حاضر بررسی نواحی مختلف شهر تبریز از لحاظ خطر زلزله با استفاده از روش همپوشانی وزن دار است.

کلمات کلیدی:

کاربری اراضی، اراضی بایر، تبریز، پهنه بندی، شاخص همپوشانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/119589>

